

skridt, men det er på den anden side også klart, at der er stor træghed internt i Kommissionen.

På initiativ af EU's ombudsmand arbejder Kommissionen også med et forslag om en adfærdskodeks for god forvaltningsskik i Kommissionen. Den fratrådte Kommission blev før fratrædelsen enig om en adfærdskodeks for kommissærer. Det slås f.eks. fast, at kommissærerne ikke må have andet lønnet arbejdet ved siden af hvervet som kommissær.

Derfor kan man sige, at der er sat gang i reformarbejdet i Kommissionen, men kommissionsformanden har tydeligt haft svært ved at få reformerne vedtaget. Enkelte kommissærer har ikke spillet med, og modstanden i systemet har været og er fortsat stor.

Kommissionens fratræden har nu fremkaldt livlig debat om Kommissionens fremtid og dens fremtidige rolle. Der har lydt krav om, at Kommissionen på den ene eller den anden måde skulle have begrænset sine beføjelser, f.eks. ved at fratage Kommissionen initiativretten, omdanne Kommissionen til et embedsapparat og væsentligt reducere Kommissionens rolle ved gennemførelse af beslutninger. På den anden side er der så også nogle, der gerne ser en yderligere styrkelse af Europa-Parlamentet, eventuelt gennem dannelsen af et tokammer-system i EU.

Regeringen støtter ikke disse forslag, som jo i øvrigt også ville kræve traktatændringer. Den nuværende balance mellem institutionerne er fornuftig. EU er og forbliver et samarbejde mellem medlemsstaterne med Rådet som vigtigste beslutningstager. Kommissionen skal ikke svækkes, men bruge sine beføjelser mere hensigtsmæssigt og mere rettet mod medlemslandenes behov. Den må ikke fratages sin rolle ifølge Traktaten. Kommissionen bør være garant imod, at de store lande overtager EU-samarbejdet. Kommissionen skal sikre, at det ikke kun er nationale interesser, der dominerer EU.

Samtidig står det klart, at der skal ryddes op. Kommissionen skal igennem et gennemgribende eftersyn. Den skal fokusere langt mere på ansvarlig administration. Der har i Kommissionen været lagt for stor vægt på nye prestigeprojekter frem for administration af allerede etablerede programmer. Det skal laves om, og det må afspejles også i Kommissionens personalepolitik.

Åbenhed og god forvaltning må gøres til en hovedprioritet for den nye Kommission. Den

kommende kommissionsformand må sørge for, at budskabet trænger ud i alle hjørnerne af Kommissionen. Den skal gøres bedre i stand til at administrere og bør så også sige fra, hvis den bliver pålagt arbejdsopgaver, som den ikke har ressourcer til at administrere.

Som sagt var der på det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd i marts enighed om at udpege Prodi som ny formand for Kommissionen. Det er en god beslutning. Prodi har, tror jeg, de egenskaber, der skal til for at lede den nye Kommission. Udpegningen af den nye formand for Kommissionen vil i overensstemmelse med Amsterdamtraktaten – selv om Amsterdamtraktaten først træder i kraft den 1. maj – blive forelagt Europa-Parlamentet til godkendelse og ikke blot som tidligere gennemgå en høringsprocedure i Europa-Parlamentet. Jeg synes, det er rigtigt, at den tilfældighed, at Amsterdamtraktaten ikke trådte i kraft den 1. april, men først træder i kraft her den 1. maj, ikke bør ændre den procedure, vi følger, og det gør det så muligt for Europa-Parlamentet at gøre sin indflydelse gældende.

Samtidig var der også i Berlin enighed om, at der er behov for en stærk og effektiv Kommission, og den nye formand får som sin vigtigste opgave at iværksætte arbejdet og sikre en reform af Kommissionen. Rådet, medlemslandene og de andre EU-institutioner skal understøtte denne fælles bestræbelse.

Når stats- og regeringscheferne mødes uformelt i Bruxelles den 14. april, vil Danmark arbejde for at forbedre den nye kommissionsformands muligheder for at reformere Kommissionen. Fire elementer er absolut nødvendige: større effektivitet, åbenhed, god administrativ praksis og bekæmpelse af svig, og lad os se på disse elementer.

For det første større effektivitet. Kommissionens arbejdsopgaver skal koncentreres om de områder, hvor der er en merværdi i forhold til medlemslandenes nationale indsats.

For det andet åbenhed. Danmark vil fortsat insistere på, at der kommer langt større åbenhed i Kommissionens forvaltning. Åbenhed er vigtigt i et demokrati. Åbenhed er i sig selv en afgørende forudsætning for at opdage og undgå uregelmæssigheder.

Amsterdamtraktatens bestemmelser om aktindsigt bør gennemføres så hurtigt som muligt. Både Rådet og Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg skal som hovedregel have uhindret adgang til Kommissionens interne arbejds-